

Socialistisk ugekommentar

- udsendt af SAPs Forretningsudvalg fredag den 21. juni 2008.

Efter det irske nej

Knap stod det klart, at det irske folk med klart flertal og med en for irske forhold meget høj valgdeltagelse havde stemt nej til Lissabon-traktaten, før EU-eliten igangsatte den "plan B", som de ellers hævdede ikke eksisterede.

Plan B bestod i to elementer: For det første skulle det slås fast, at nej'et var irernes eget problem, som de selv måtte finde en irsk løsning på. Og for det andet skulle ratifikationsprocessen fortsætte i alle andre lande.

Formålet med denne Plan B er selvfølgelig at forhindre, at befolkningen i andre EU-lande får "irske idéer" og samtidig lægge det maximale pres på den irske befolkning for at få dem til at rette ind. Samme formål tjener de udlægninger af det irske nej, som er kommet fra allehånde "EU-eksperter" og betalte EU-tilhængere. EUs befolkning skal helst opfatte det irske nej som et udtryk for absurde tvangstanker hos nogle forkælede, egoistiske og uvidende ø-boer mod vest.

Selvom EUs egne regler siger, at en ny traktat kun kan træde i kraft, hvis samtlige 27 lande tilslutter sig, så forsøges det også gjort til noget demokratisk suspekt, at irere har stemt nej. F.eks. når formanden for den såkaldte "Europabevægelse", Erik Boel, demagogisk spørger: "Hvor demokratisk er det lige, at 100.000 irere – det var hele forskellen mellem antallet af ja- og nej-stemmer i Irland - skal aflive en EU-traktat på vegne af en halv milliard europæere?".

Det korte af det lange er, at EU-eliten ikke vil lade Lissabon-traktaten falde. Dertil er den simpelthen for vigtig. Fordi den giver EU bedre mulighed for at operere på den verdenspolitiske scene med formand, udenrigsminister, diplomatisk korps ... og en fælles militær kapacitet. Fordi den gør EU mere beslutningsdygtig ved at sikre, at magten i EU forskubbes til nogle relativt få store lande. Og fordi den giver mulighed for, at EU fremover kan tiltage sig flere magtbeføjelser uden at skulle igennem nye og omstændelige ratifikationsprocesser.

I de kommende måneder vil den irske befolkning derfor blive udsat for et enormt pres for at ændre holdning. Men nej'et er jo ikke noget "irsk" problem. For de punkter, som fik den irske befolkning til at stemme nej, er nøjagtig de samme, som ville have fået mange andre EU-landes befolkninger til også at stemme nej - hvis de ellers havde fået chancen. Det handler om borgernes stadig større afmagt i forhold til hele EU-maskineriet. Det handler om militariseringen af EU. Og det handler om EUs politiske dagsorden, hvor markedet altid kommer før mennesket.

Få dage efter den irske folkeafstemning (helt tilfældigt, naturligvis) kom EU-domstolen med en dom mod staten Luxemburg. Den slog bl.a. fast, at det er ulovligt, at Luxemburg kræver, at udstationerede arbejdere skal have den samme dyrtidsregulering af deres løn, som landets egne lønmodtagere får. I det indre markeds hellige navn skal hindringer mod social dumpning tydeligvis ryddes af vejen. Dermed ligger dommen mod staten Luxemburg i præcis forlængelse af Vaxholm- og Ruffert-dommene, hvor henholdsvis en svensk fagforening og en tysk delstat blev dømt for at ville forhindre social dumpning.

Disse domme viser – ligesom Lissabon-traktaten - den helt afgørende rolle, som EU i dag spiller i borgerskabets offensiv mod de europæiske lønmodtagere. Ikke fordi EU som sådan er "ondere" end de nationale regeringer, men fordi det via EU er muligt at komme igennem med forringelser, som det ville være langt vanskeligere at komme igennem med i de enkelte lande.

Derfor er kampen mod EU en helt central opgave for venstrefløjen i hele Europa. Konkret i Danmark betyder det i de kommende måneder:

- Ubetinget støtte til det irske folks ret til at fastholde sit nej!
- Modstand mod alle forsøg fra danske EU-tilhængere på at bagtale det irske nej og lægge pres på den irske befolkning til at ændre holdning.
- Fastholde kravet om, at Lissabon-traktaten sendes til folkeafstemning i Danmark før den kan træde i kraft.
- Forberede nej-kampagner til afskaffelse af de danske undtagelser, hvor en folkeafstemning om forsvarsundtagelsen kan komme allerede lige efter sommerferien.
- Rejse diskussionen i fagbevægelsen om konsekvenserne af Vaxholm-dommen, Ruffert-dommen og Luxemburg-dommen.
- Styrke kravet om en social protokol i EU, som skal slå fast at forsvar for sociale og overenskomstsmæssige rettigheder altid går forud for det indre marked og den fri etableringsret.

At arbejde for dette vil samtidig være den bedste måde, hvorpå vi kan vise vores respekt for det irske nej!

Socialistisk ugekommentar udsendes af SAPs Forretningsudvalg hver weekend. Hvis du er interesseret i at få den tilsendt direkte på mail kan du bestille den på sap@sap-fi.dk